

Telegraful

Organ național-biserice

 2 ex. (Of.)
 Asociațiunea pentru literatura română și
 cultura poporului român

Sibiu

Str. Șaguna 8

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei
 luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900
 Lei. — Pentru America 4 Dolari.
 Ziarul apare Marțea și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției Telegraful Român
 strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori ne-
 francate se refuză
 Articole nepublicate nu se înapoiază

Prețul ins.

un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se pu-
 blică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului Te-
 legraful Român, Sibiu, str. Mitropoliei 45

STĂPÂNE, ÎNTRU MULȚI ANI!

— ANIVERSAREA UNUI DECENIU —

In sfânta Duminică a Ru-
 saltilor, din anul Domnului 1920,
 s'a petrecut istoricul eveniment,
 când reprezentanții bisericii din
 țara întregită, în frunte cu Mitro-
 politul primat, au săvârșit în ceta-
 tea de reședință a mitropoliei or-
 todoxe române din Transilvania,
 Bănat, Crișana și Maramurș,
 actul hirotonirii întru Arhiepiscop
 a nou alesului arhiepiscop și mi-
 tropolit Dr. Nicolae Bălan, pe
 care voturile congresului electoral
 din 14/27 Februar 1920 îl fi-
 nuseră cel mai destoinic să con-
 solideze viața bisericii noastre,
 în toate direcțiile, și cel mai che-
 mat să continue încrearea unui
 Șaguna, în duhul acestuia, pen-
 tru întărirea bisericii și a învăță-
 turilor ei mântuitoare, deschizând
 an după an, drumuri nouă de
 muncă pe toate terenele vieții no-
 stre bisericești.

In Cuvântarea-program, a
 I. P. S. Sale Mitropolitului Ni-
 colae, rostită cu ocazia sfințirii
 și instalării în scaunul de arhi-
 episcop și mitropolit, la praznicul
 Rusaliilor (17/30 Mai 1920) în
 biserica catedrală din Sibiu, se
 spun următoarele: *

«Vrednicia noastră este dela
 Dumnezeu, care ne-a și învred-
 nicit pe noi a fi slujitori legii
 celei nouă; nu literei, ci duhului,
 că litera omoară, iară duhul
 face viu». (II Cor. 3, 5—6).

Urcând cu pietate acest scaun,
 de care e legată o mare tradiție și o
 scumpă moștenire sufletească a unui
 neam întreg — mă întorc cu gândul
 până la originea apostolatului creștin
 și din conștiința înaltei misiuni a
 marelui Pavel împrumut cuvântul:
 „Vrednicia noastră este dela Dum-
 nezeu“.

Că nu din slabe orânduiri ome-
 nești, nici din izvoare de trecătoare
 putere a lumii acesteia, ci din înăl-
 țimea cerului, dela vistierul bunătăților
 celor veșnice se revărsă darul și se
 împartășește vrednicia celor ce au să
 poarte printre oameni solia mântui-

* Cuvântarea n'a apărut în ziare, de-
 cât în reasumat. O publicăm, la acest prilej,
 întreagă: ea arată profunzimea și temei-
 cia unui scriitor de frunte bisericesc, stă-
 pân și pe tainele scrisului românesc. Red.

toare a credinței și să vestească nea-
 murilor măritile lui Dumnezeu.

Așa a voit Domnul. Binecuvân-
 tându-și ucenicul pe cari l-a crescut
 la sânul său și prin cel din urmă
 cuvânt ce l-a zburat de pe buze tri-
 mițându-i la propovăduire, Mântui-
 torul lumii s'a înălțat din mijlocul
 lor la ceruri, ca de acolo, nu de pe
 pământ, ci din focul sacru al Dum-
 nezeirii să-i îmbrace cu «putere de
 sus» (Luca 24, 49), ca să-i fie Lui
 mărturie până la marginea pământ-
 ului (Fapt. Ap. 1, 8).

Și puterea sosi. In Duminică
 celor dintâi Rusali, pe când ucenicul,
 adunați la un loc de frica iudeilor,
 stăruiau cu un gând și cu o inimă
 în cucernice așteptări, lată „s'a făcut
 fără de veste sunet din cer ca de
 suflare de vifor ce vine repede, și a
 umplut toată casa unde ședeau. Și
 s'au arătat limbi împărțite ca de
 foc și au șezut pe fiecare din ei.
 Și s'au umplut toți de Duhul sfânt
 și au început a vorbi într'alte limbi,
 pe cum le da lor Duhul a grăi“,
 încât mulțimea cea de diferite neamuri,
 ce se strânsese îndată acolo, se mira
 auzind fiecare în limba mamei sale
 vestirea cea nouă. Așa ne povestește,
 la Faptele Apostolilor (2, 1—12), Scrip-
 tura cea de Dumnezeu inspirată, mi-
 nunea acelui botez cu foc din cer, a
 cărui amintire o prăznuim noi astăzi.
 Că nu din lat, nici din carne, ci din
 Duhul sfânt a voit Domnul să se
 nască vestitorii adevărului său. Foc
 dumnezeesc, flacără curățitoare, vâ-
 paia credinței și a dragostei a turnat-o
 în sufletele lor, ca luminați și încăl-
 ziți și înosiți să-l trimită la propo-
 vădure. Printr'înșii, ca prin organele
 sale, Duhul cel sfânt pornește să cu-
 cerească lumea. Și atunci, acea «casă
 de sus» pe scândurile căreia mai stră-
 luceau încă stropii de apă risipiți la
 spălarea picioarelor; acel foișor care
 răsuna încă de accentele duioselor
 rugăciuni și cuvântări ale învățăto-
 rului; acel cenaciu a cărui masă a
 fost altarul pe care mai întâi s'a frânt,
 prin înșeși mâinile Domnului, sfânta
 cuminicătură; acel loc sfințit prin
 atâtea aduceri aminte — a văzut ri-
 dicându-și fruntea înseninată de ra-
 zele Duhului sfânt făptuirile nouă cu
 glas de arhanghel: apostolii lui Hri-

stos. Din focul inimei lor o căldură
 înviorătoare de primăvară se respân-
 dește pe întinsul pământului, sufletele
 amorțite se trezesc la o nouă conști-
 ință și din răsădun Duhului sfânt
 crește frumoasa grădină a omenirii:
 biserica lui Hristos. Acum începe
 istoria adevăratei vieți omeniești. Ca
 un val de apă vie, izvorâtă din con-
 tactul pământului cu cerul, această
 nouă viață curge fără încetare, trece
 dela popor la popor, și veac după
 veac revărsându-și darurile peste câm-
 piile însetate ale sufletului omenesc,
 printre lupte și prigoniri, cu înadă și
 jertfe izbăvitoare, face să rodească
 dragăa ogoniseală a culturii creștine.

In legătura aceasta a gându-
 rilor amintirile noastre recunoscătoare
 aleargă la acele luminoase figuri de
 preoți și călugări și vlădici cucernici,
 cari prin râvna lor au coborât focul
 credinței și luminile culturii în negura
 vremilor care se lăsa apăsătoare pe
 sufletul dreptcredinciosului popor ro-
 mânesc. Ei au păzit altarul la care
 și-a găsit adăpost mult prigonita no-
 stră limbă, și în cărțile sfinte așezân-
 du-i comorile și arătându-i frumsețile,
 ei au revărsat lumină și mângâiere
 înălțătoare în sufletele, iar prin eroica
 lor răbdare de mucenici, gata a în-
 frunta toate suferințele asupririi, ei
 au ținut trează încrederea turmei în
 dreptatea cerului și nădejdea în sosirea
 unor zile mai bune. Ale căror name
 să le chem eu la praznicul nostru de
 astăzi — prin munca lor pregătit și
 el — căci jertfa lor, mai mare ori
 mai smerită, a fost de opotrivă de
 curată și prinoasele ei cu aceeași lu-
 bire primite? La sânul cald al sfintei
 biserici ortodoxe ne-am simțit una toți
 filii ei risipiți sub stăpâniri străine, și
 sufletul nostru, povățuit de îndrumă-
 rile ei de mamă, a rămas unul și a-
 același pretutindeni. Ca banii cei buni
 cari umblă în toate țările potrivit-
 du-și cuvintele, ne-a desfătat cu dul-
 ceața cântărilor și rugăciunilor sale,
 și ca pe o sfântă cuminicătură trimi-
 țând dela frați la frați, peste nedrepte
 graniți despărțitoare, întăririle cre-
 dinței sale, scăpare s'a făcut nouă din
 neam în neam. Singura podoabă ce
 l-am putut-o da, a fost iubirea curată
 a inimilor noastre, încercată în focul

multor ispite, cu care i-am păzit ne-
 prihănite credințele și întregi așeză-
 mințele. Acum îmbracă haină de săr-
 bătoare, că au căzut lanțurile robiei
 sale, saltă și se bucură, că lată, ur-
 mașii lui Dosoftei și Varlaam și Ve-
 niamin, ai lui Teodosie și Antim și
 Grigorie și ai celorlalți mari preoți
 la altarul neamului, cari au cercetat-o
 în clipe grele cu îndreptările lor, au
 venit astăzi în casa sa!

Înalt Preasfințite! Preasfințite
 Voastre! Aș vrea să pot cuprinde în
 cuvintele mele toată iubirea și toată
 căldura recunoștinței pe care șirul
 lung al înaintașilor vi le-ar tălmăci
 în clipa aceasta de rară sărbătoare
 a întâlnirii noastre. Dar prea slabă
 mi-e puterea. Moștenirea lor e însă
 prezentă în sufletele noastre și astfel
 — în firul amintirilor văzând pe mă-
 rii voievozi Ștefan cel Mare, Petru
 Rareș al Moldovei, pe Neagoe Basarab,
 pe Mihai Viteazul, pe Constantin
 Brâncoveanu al țării românești, și pe
 alții înaintea și în urma lor, descăle-
 când la noi prin citorii de altare
 sfinte și prin daruri bogate spre în-
 țărirea legii românești; dela scaunele
 de mari ierarhi și din locașurile de
 sfântă închinare ale lor văzând sosin-
 du-ne mereu, ca din îmbrășugate iz-
 voare de lumină, preoți și călugări cu
 carte și cu râvnă pentru mântuirea
 noastră, adăpostindu-ne mai ales în
 focul acelor îndârjite lupte pentru
 ortodoxia sufletelor noastre, când bi-
 serica ne-a rămas fără păstor și lupi
 sfâșietori pătrundeau în turmă —
 văzând atâtea putere a iubirii în stare
 să mute munții ca să vină la noi:
 Vă rog, înaltpreasfințite și Preasfin-
 ții părinți, să duceți venerabilei bi-
 serici, pe care cu vrednicie o păstoriți,
 mulțumirile ficei sale aducătoare a-
 mințe de toate facerile de bine ce le-a
 primit. Pentru iubirea ei de mamă
 o singură răsplată îi putem aduce:
 iată, i-am păzit curată credința și
 ni-am păstrat sufletul românesc!

Dacă turma nu ni-e întreagă,
 aceasta nu-i din vina noastră. Nă-
 păstuirile dușmanului ni-au spart
 rândurile, ca să ne siăbească împo-
 trivirea. Dar, cunoscându-ne sufletul
 ca unul care dintre noi Te-ai ridicat
 — ca și înaintașul Teodosie, cel din
 Veștem de loc și cu darere pentru

strămtorările noastre — pentru iubirea ce ți-o purtăm în inimă, spune înalt Preasfințitul, vechi mame bune a întregului nostru popor, că dragostea dintre fiii ei, totuși, nu s'a stricat, Hristos în mijlocul lor nu s'a împărțit, ci — cum bine ai tălmăcit voința cerului — și din răul dușmanilor, ca din piatră stearpă au picurat stropi de rouă răcoritoare pe sufletele noastre arzând de suferință. Brațele mamei, pururea pline de căldură, sunt și astăzi deschise pentru toți fiii ei cel înstrăinați, și cu dinadinsul rugăm pe Dumnezeu milostivirii să coboare atâtea văpaie a inspirației și iubirei peste noi, încât, pe cam piere fumul, să plară toată viața, pe cum se topește ceara de fața focului, așa să se topească toate deschișturile dintre frați, ca iarăși una să fim în casa sufletelor noastre, în biserica cea sfântă a părinților noștri!

Noi cel cari în toată vremea am stărut fără șovăire în credința cătră altarul părintesc, ajunși astăzi în țara făgăduinței aducem dorința vie de-a face prin biserica noastră și prin așezămintele ei, pe dragostea întregului cler și popor clădite de marele și înțeleptul nostru părinte Andrei, cât mai strânsă legătură sufletească cu toți cei ce pe ntinsul țării sântem de-un sânge și de o lege. Călăuziți de duhul înțelepciunii și al înțelegerii, de duhul sfatului și al puterii, vom alcătui biserica ortodoxă a neamului românesc, una și nedespărțită, ca ocrotitoare cu misiune divină a sufletului acestui neam și a scumpelor comori ale lui. Pe temelile ei cuprinzând puritatea credinței și jertfa unul lung și glorios trecut, vom clădi viața cea nouă a prezentului, viața cea cu un cuprins sufleteș smuls din veșnicie, viața care-i deschide unul popor luminoase zările viitorului său.

Când atât de larg mi se înfățișează câmpul misiunii ce mă așteaptă, ce aș putea eu promite, în clipa aceasta sărbătorească, sfintei mele biserici?

Imi pun toată încrederea în ajutorul lui Dumnezeu, că imi va da puterea de a-i înfățișa voința în mijlocul neamului meu și a-i arăta

acestula cădrile pe cari să-și poată cuceri cu sufletul acele valori morale și culturale cari fac trăinicia unui popor. Voi propovedui drept aceea, cu vreme și fără de vreme evanghelia mântuirii; în spiritul ei voi conduce turma ce-mi este încredințată, cercetându-o cu poveștele mele și împlinind lipsurile ei; voi căuta apropiere între împreună-slujitorii altarului, ca să ne înălțăm conștiința misiunii noastre sfinte și să ne perfecționăm metodele de păstorie a sufletelor; în toate voi păzi îndemnul sf. ap. Petru: „Păstoriți turma lui Dumnezeu cea dintre voi, purtând grijă de dânsa, nu cu silă, ci după voce și după Dumnezeu, nici cu agoniseli nedrepte, ci cu buna voință; nici ca cum ați stăpâni pe clerici, ci pildă făcându-vă turmei“ (I. Petru 5, 2—3). Așezămintele de tot felul ale bisericii, create prin munca și buna chivernisire a înaintașilor după vremuri, le voi ajuta în dezvoltarea lor, ca potrivit trebuințelor zilei de azi, să poată răspândi cu îmbelșugare lumină și să slujească binelui obștesc. Inimă deschisă voi avea pentru toți cei loviți cu lipsuri și dureri pe urma războiului, mai ales pe bieții orfani luându-i sub părintească ocrotire. Căci marea datorie a bisericii noastre este de a-și ridica silințele la înălțimea vremurilor și de a-și cobori iubirea lucrativă în mijlocul multelor trebuințe actuale. Am înaintea ochilor figura ierarhului care privește în față realitatea vieții, cu toate frământările ei, și își pune sufletul pentru deslegarea lor în spiritul credinței mântuitoare. Vreau o biserică vie și o religiozitate militantă pentru înfăptuirea idealului dela care se inspiră.

În scopul acesta apelez la munca fără preget a preoștii mele, la munca ordonată prin înțelegerea limpede a ținutelor spirituale ale bisericii. Voi priveghea ca în acest duh al muncii conștiente și a jertfei pentru binele aproapei să se facă educația viitorilor slujitori ai altarului în seminare, având convingerea că astăzi mai ales, numai ca o întrupare vie a cuvântului lui Dumnezeu, pășind pe urmele Celui ce-a dus cru-

cea pe Golgota pentru mântuirea tuturor, își mai poate justifica prezența sa în mijlocul turmei ce o păstorește. „Slujitori ai legii celei nouă; nu literei, ci duhului“ — suntem chemați să fim, după luminoasa vorbă a apostolului neamurilor — „că litera omoară, iar duhul face viu“. Chiar dacă am întâlni împotriviri în calea misiunii noastre, să le privim ca strigătul după Dumnezeu cel viu al celor ce încă nu-l cunosc, și să le întâmpinăm cu o interpretare cât mai superioară a adevărului celui veșni: al Lui. Cel ce crede în învierea Mântuitorului lumii, căruia îi slujește, cel ce crede cu tărie că El trăiește și conduce și acum biserica Sa, că duhul Lui planează și asupra oamenilor de astăzi, acela nu se va simți străluc în mijlocul problemelor complexe și a frământărilor veacului nostru. Să nu uităm cuvântul care nouă ni s'a spus: „Îndrăzniți, eu am biruit lumea!“ căci duhul lui Dumnezeu nu s'a stins, plenitudinea puterilor de viață și înnoire ale evangheliei nu s'a isovit nici pentru noi. Ea se va dovedi, prin noi ca prin organele sale, ca liman neînșelător al bisericii și poporului nostru în vârtejul tuturor luptelor și furtunelor. Cred în sfințenia evangheliei, cred în puterea de mântuire a bisericii, cred în viitorul poporului românesc și a patriei sale întregite!

Când fac această mărturisire a sufletului meu, mă gândesc cu simțăminte de recunoștință la aceia cari una făcându-se cu idealul de veacuri al neamului nostru, au ridicat steagul căzut din mâna lui Mihail și, prin jertfa lor fără seamăn, l-au dus la biruință. Din adâncul inimii mele rog pe Dumnezeu să coboare binecuvântarea Sa asupra Tronului țării noastre și asupra celor ce poartă coroana iubirii întregului neam pe capetele lor, ca într-o îndelungime de zile, în vremuri de pace, să ne conducă la înflorirea pământului și a sufletului românesc. Amin

Așa grăește noul Mitropolit. Conform acestui program s'a desfășurat activitatea înaltului Arhiepiscop, — și ea a justificat prea deplin speranțele îndreptățile ale tuturor binecredincioșilor noștri, cuceriți de personalitatea tinerului preot cu vederi largi, sănătoase și de o superioară moralitate.

Înfăptuirile, realizări în primele zece ani de arhipăstorie, sânt recente în mintea noastră, și nu mai trebuie să stărulim în înșiruirea lor pe larg. Le cunoaștem și le aprețim. Nu le tâlcuim, le simțim.

Râvna și dragostea, pentru cler și popor, a I. P. Sfințitului nostru Arhiepiscop și Mitropolit Nicolae, s'a manifestat în primul deceniu prin continue acte și jertfe, aduse în interesul înalt al sfintei noastre biserici și al patriei.

La opera unificării

Unificarea organizației bisericești, după înfăptuirea unității politice a neamului românesc, era una din lucrările grele și complicate ale fruntasilor țării. Dacă biserica ardeleană a lui Șaguna se mândrește că, prin ideile cuprinse în statutul său organic, și-a adus în 1925 partea de contribuție la alcătuirea legii pentru organizarea bisericii ortodoxe române, meritul revine în mod covârșitor înaltului prelat al mitropoliei ardelenice, care în chip deosebit a scos la iveală faptul că: pe lângă unitatea de sânge și de limbă, această unitate bisericească și de credință este cheagul cel mai puternic al unității naționale și un factor decisiv al unității noastre de cultură; ear legea, de organizare unitară a bisericii ortodoxe române, din cuprinsul țării întregi, îndrumază evoluția instituției sacre, care a călăuzit în trecut viața integrală a poporului nostru; de altă parte problemele ce se pun la ordinea zilei, în conformitate cu această lege, se rapoartă la întreg complexul de viață actuală și viitoare a neamului.

FOIȘOARA

Tudora

venea legănându-se în călcăie pe drumul alb ca o pânză. Venea cu ochii pierduți în zare, muncită de gânduri rupte din alte lumi.

Frumoasa, mândra Tudora nu așiplise nici o clipă, toată noaptea. Flăcăi și fetișcane ciudoase îl scosera un cântec în sat și aseară îl l-au cântat sub perete.

Și-acum îi răsuna în sufletul înfuriat: li se pare că nu mai vine dela străluc, ci însuși sufletul ei s'a întovărășit cu ceata de aseară și li cântă mereu:

«Nu ești mândră vrednică
Să intri 'n biserică,
Nici la popa să te uiți
Și nici crucea s'o săruși».

Da, n'a dormit toată noaptea. S'a sălăturat în așternut mai aprig decât

un pește pe mal. Dimineața, lumina zorilor l-a pârșuit o hotărâre în creanga sufletului. Să dovedească satului că-i vrednică să intre în biserică...

De mult nu mai intrase. Dela moartea mame-si. Atunci, rămasă stângheră, simți că i se năruie tot cerul credinței. În casa de sub streșina pădurii, neprivighieată de nime, și-a înflorit zilele tinereții cu plăcerile trupului. Și era râvnită foarte, doar era minune de frumusețe. Uitase de Dumnezeu, amăgită de fericiri vremelnice...

Intrând în sat i se năzări că aude cântecul, aveau ca aseară. I se părea însă că-l aude venind de după gardurile grădinilor, de după porțile curților, din umbra caselor, din colțul străzilor, din luminișul grădinilor înflorite. Și îi se mai părea că pietrele din marginea drumului o întreabă în batjocură: Unde mergi cu turma de păcate în urma ta?...

În fața bisericii se jucau un stol

de copii. Netezi blând un cășor de copilă blondă... În clipa aceea însă, două fete zorite spre biserică, îi rânjiră în ureche vorbele: »Nu ești, mândră, vrednică!«, și-i loviră mâna depe cășorul copilului.

Vru să se apropie de ușa bisericii, dar simți că i se taie picioarele pe la glesne. O slăbiciune dușmană o îmbrânci. Nu mai putu face nici un pas. «E semnul Tatălui» își zice în gând și căzu în genunchi și ochii îi se umplură de lacrimi.

Și gânduri o ispitiră năvalnic: Cu ce ochi îndrăznesc să privesc fața ta, crin de curată, Măică Fecioară, eu care mi-am întinat ochii cu patimile lutului? Cum voi săruta crucea dumnezeescului tău fiu, doar buzele mele sunt spurcate și cum mă voi apropia de darul Domnului cu mâini ticăloase?...

Fetița cu părul de aur, văzându-o plângând, stăruia să o mângâie.

Alintarea ei nevinovată semăna cu a mamei și-i trezi nădeidl de mântuire. Sufletul trezit în taința beznei, grăi de sub lespedeza păcatelor:

«Înrouează, Măică a durerii, cu adâncul milostivirii tale și inima mea cea arsă de zăduful patimilor; unge-i ranele cu mirul iertării de vecl și din inima mea fă izvor neîncetat al umilinței pentru a mă învrednici de darul fiului tău»...

Simți cum se ușurează inima și cernul gândului se însențează. Se ridică și intră în biserică. Aici se așeză în locul vameșului. La sfârșitul slujbei se apropie de preot și-l rugă să-i primească spovedania.

Toată biserica începe să murmure. Preotul potoli însă valul înviforat.

Tudora renăscută se îndreptă spre schitul din inima muntelui. Căsuța și sfoara de moșie o dăruia săracilor.

Din munte coborî între oameni, numai în zile de molimă și prăpad, pentru a alina și mângâia. Z. SANDU.

Organizarea instituțiilor centrale

Preocupat de organizarea așezămintelor centrale: Consiliu arhiepiscopesc, școli teologice (academie, seminar șcl.), Arhiepiscopul și Mitropolitul nostru a avut necurmată grijă pentru consolidarea și desăvârșirea tuturor instituțiilor amintite, căutând să pună în slujba lor puteri cu garanții îndestulătoare de pricepere și răspundere morală.

Administrația bisericească

Aceeași grijă, stăruitoare și părintească, o poartă administrației bisericești, povățuind organele acestei administrații, de sus și până jos, la punctualitate și corectitudine în tot locul, și în deosebi acolo unde sub povara greutăților de multe feluri, pricinuite de urmările războiului, disciplina necesară a început a slăbi.

Program de activitate pe seama clerului

Prin pastoralele, vorbirile, conferențele ținute, I. P. S. Sa a creat un program de activitate pe seama clerului, chemat să păstreze și să desvolte energiile sufletești ale păstorilor. Cuvintele arhieresti, luminând mintea și întărind inimile, slujesc de îndemn cum trebuie să nuncim și cum să jertfim, pentru ca munca și jertfa noastră să fie de folos binelui comun.

Pe seama preoțimii sale a înființat și organizat parohii nouă și protopopiate, stăruind nentrerupt pentru dotațiunea lor după dreptate și cuviință.

Asociația „A. Șaguna”

Vrednicul urmaș în scaunul lui Andrei Șaguna, s'a gândit la acest mare înaintaș când a pus la cale înființarea Asociației „Andrei Șaguna” a clerului

mitropoliei ort. rom. din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramurăș, sub patronajul arhierelor mitropoliei, și în scopul apărării intereselor bisericii, promovarea culturii teologice, îndrumarea vieții religioase în popor și cultivarea simțului de colegialitate între preoți.

Actele congreselor acestei Asociații care este opera I. P. S. Sale, grădese an de an despre cele mai însemnate probleme în legătură cu păstorirea sufletească și despre roadele obținute pentru buna propășire a instituției.

Foaie religioasă pentru popor

Pentru atingerea scopurilor Asociației clerului «A. Șaguna», ale cărei statute prevăd editarea unei foi religioase pentru popor, I. P. S. Sa dă viață foii săptămânale **Lumina Satelor**; — ear preoțimea de astăzi recunoaște cu multă bucurie, că a găsit în acest organ de publicitate, în cei nouă ani de când există, un valoros și prețuit tovarăș în lucrarea de păstorie a satelor.

Lucrările inedite ale lui Șaguna

În același șir de idei, I. P. S. Sa a început să adune mijloacele pecuniare trebuincioase pentru a da la lumină lucrările inedite ale marelui și preavrednicului mitropolit Andrei. A tipărit astfel **Memoriile**, conținând însemnările lui Șaguna despre fapte și întâmplări momentuoase din viața sa.

Caze culturale, biblioteci ș. a.

Atențiunea deosebită a I. P. S. Sale este îndreptată și asupra culturalizării satelor: Casele culturale au sporit în toată Arhiepiscopia, avem 160 de asemenea așezăminte; biblioteci parohiale aproape în fiecare parohie; organizarea tinerimii adulte în societatea „Sf. Gheorghe”,

cu statute în regulă și cu un număr de membri tot mai mare, Reuniunile de femei, ș. a. slujesc același scop înalt și binefăcător.

Alte fapteuri

În conferențe pastorale, cu protopopii arhidiecezei, a examinat problemele de cuprins religios, moral, cultural, administrativ și economic ale vieții bisericești.

În dese vizitații canonice cultivă legăturile sufletești cu poporul, căutând mereu să cunoască și să îndrepte nevoile de ordin sufleteș ale păstorilor săi de pretutindeni.

Academia teologică cu 4 ani, Seminarul teologic, Școala normală ort. română «A. Șaguna» secția de fete, Școala de cântăreți, refacerea vechei Mănăstiri Brâncoveanu, schitul și sanatorul dela Păltiniș, ș. a. sânt rezultatele înțeleptei îngrijiri părintești a chiriarhului nostru, care a știut grupă puteri de seamă în jurul său și a le deschide căi de activitate folositoare obștei.

În parlament

Ca arhieru luptător, în parlamentul țării s'a vădit ca distins vorbitor și a susținut, adese ori în fruntea episcopatului bisericii ortodoxe, drepturile acestei sfinte biserici de a fi întronată în locul ce i se cuvine în țara cu 13 milioane de ortodocși, — și prin cuvintele sale măiestre, în duhul dreptății creștine, a stârnit cea mai puternică însușețire în cercurile ortodocșilor și admirare în cercurile adversarilor...

La aniversarea acestor zece ani de rodnică și strălucită păstorie, dăm glas de recunoștință, grațitudine și adâncă venerație, pentru tot ce a săvârșit înaltul nostru Părinte și Stăpân, sprijinit, stimat și iubit de cler și popor din întreg întinsul țării.

Prea bunul Dumnezeu să-L țină în pace și sănătate perfectă, întru îndelungime de zile, ca să-și poată vedea împlinite năzuințele și bunele gânduri și toate frumoasele planuri ce pregătește.

Oaspeții francezi, dnii de Saint-Aulaire și generalul Berthelot, au fost sărbătoriți săptămâna trecută în capitală. În ședința festivă, parlamentul țării a adus omagiile sale ilustrilor bărbați ai Franței, diplomatului și strategului din timpurile de suferințe și de glorie ale poporului român. Dl de Saint-Aulaire a răspuns într'un admirabil discurs, o adevărată splendoare de oratorie, care a provocat ovații furtunoase și prelungite în incinta camerei. A fost o priveește frumoasă și înălțătoare, — care ar fi putut fi și mai perfectă, dacă la această sărbătorire, și altele de același fel, unde era vorba de Franța, mare și nobilă, ar fi fost de față toate partidele noastre așa numite «de guvernământ». Neftelegerile dintre ele, duse prea departe, le-au făcut să lipsească dela primirea unor ilustre persoane, care erau oaspeții nu ai unui partid, ci ai țării. Se repetă astfel greșala — dela încoronarea din Alba-Iulia.

În atențiunea preoțimii

Se aduce la cunoștința cu-cernice preoțimi, că Direcțiunea gen. a C. F. R. prin ordinul No. 81148 M. 6 din 5. V. a. c. publicat în foaia oficioasă a C. F. R. No. 492/930 a decretat orașul Sibiu — stațiune climaterică pentru Sanatoriile dela Păltiniș. Toți cei ce călătoresc la Sibiu în timpul dela 29 Mai până la 15 Octomvrie a. c. pot călători dela Sibiu înapoi cu biletul cu care au venit, având a se viza la înapoiere biletul la casieria gării.

Tot asemenea din capitalele de județ — se poate călători pe distanța de 100 Km. în ajunul sărbătorilor cu întoarcere în ziua următoare sărbătorilor — cu 50% reducere, servind biletul de du-cere și la întoarcere dacă se vizează la casieria gării. — D. e. se poate călători de Sâmbătă dimineața — cu întoarcere până Luni la ora 24 — cu același bilet.

CĂLUȘERUL

Lumea-i plină de păcate,
Se mănă frate pe frate.
(Din popor).

Sub titlul «Der Kaluschär» se publică în ziarul sibian *Tageblatt*, dela 25 Mai 1930, un interesant articol, de amintiri din tinerețe, semnat de dl *Iohann Plattner*. Redăm, în traducere, din acest articol, următoarele:

Îl văzusem pe la anii 60 ai vechiului trecut, în zilele de târg, pe «Orbu», românul bine făcut, cu plete dese blonde și cu privirea în gol a orbului, — colo la un pod al Sibiului pe drumul către Șura mare. Lângă el avea o cruce, înaintea lui sta căciula de blană cu fundu 'n jos; alternativ suflă omul din flueră și cântă din gură cu glas sonor «zicători», perechi de versuri, sentințe din experiența vieții țaranului român, atât de înzestrat cu simț poetic.

Una din aceste zicăături mi-a rămas în minte:

«Lumea asta e plin(ă) de păcate,
Unde (se) mănă frate pe frate».

După mai mulți ani, la un târg de toamnă, am revăzut pe Orbu îmbătrânit. Sta colo, la intrarea în piața vitelor, în șanțul drumului, tot ca mai nainte, suflând din flueră și cântându-și versetele. Încă tot cu părul blond, dar mai «pântecos» la trup.

Era tocmai câtră spartul târgului mare; pe la ora 3 d. a. lumea începuse a-și mână vitele cumpărate și necumpărate. Șetrele târgului tot mai aveau musafiri, cari beau «adălmășul», — sau, la un pahar de vin ori bere, unii sărbătoreau prietenia veche, alții încheiau una nouă. Multe figuri marcante, sași și români, mulți oameni arătoși și frumoși erau, ca de obicei la toate târgurile mari sibiene: crescători de tauri și cai din Șura mare și mică, din Turnișor, și mai ales

dela Noul săsesc; geambașii frații König, bogătașul rășinărean Vidrighin, care din cioban dela oi s'a ridicat proprietar de pământuri, de mori și de turme de oi...

Orbul, din șanțul apropiat, făcea să răsună fluera, cu meșteșug lucrată, și își cânta mereu zicăturile...

Lumea-i plină de păcate...

Unul dela Slimnic, înstăritul Michael Schieb, se apropie, scoate din șerparul lat un ban de argint, îl privește din toate laturile și-l pune încet și gânditor în căciula orbului.

— Bog da proste! îi răspunde orbul; ear dăruitorul pornește îngândurat spre târg.

La o petrecere țărănească, frumoasă și dulce, povesteam celor de față întâmplarea cu orbul...

— A! îl știm noi toți: e luon! strigă un bătrân țaran.

— Ce fel de luon?

— D'apoi eu, la adică, nu-i cu-

nosc decât întâmplarea, când cu împăratul la Sibiu...

— Spune-o.

— Împăratul veni și în Dumbravă, lângă Sibiu; poporul trecea în șir în fața stejarului împărătesc, ear dupăce jocarii își arătară jocul paloșului zângănit, se iviră de odată 12 călușeri, în haine ca zăpada, cu mulți zurgalai la picioare, cu căciuli împodobite cu pene și își dovediră măestria în joc. Vătavul flăcăilor era tocmai luon. Ca să-și arate iscusința și dibăcia de vătav, luon în mijlocul jocului se propi în cârja sa și se avântă în arc înalt peste căleasca împărătească d'alături. Lumea privitoare amuți de mirare la saltul îndrăzneț al frumosului vătav. El însă — plăti amar iscusința. Sguduirea cumplită, la izbirea pământului, i-a luat vederea și d'atunci a rămas orb și cerșitor. Dar se spune, că n'ar fi sărac, și că ar avea case în oraș...

Reînființarea monahismului în Biserica ortodoxă română

În anumite timpuri plutesc în atmosferă probleme de importanță covârșitoare pentru viața omenească. Nu se pot vedea cu ochii trupești și nu se pot pipăi, — dar ele există, și din ce în ce încarcă tot mai mult atmosfera. Oamenii mari, oamenii cu sensibilitate sufletească mai pronunțată, sunt cei dintâi cari se pun în contact cu aceste probleme, și ei devin apoi organul prin care problemele de natura aceasta sunt traduse, concretizate în vorbe și mai ales în fapte.

Acum, de curând s'a lansat, ca necesitate a vremii, reînființarea monahismului în Biserica noastră, — în special în Ardeal, — problemă care a fost pusă pentru prima dată în discuție publică de către I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae cu ocazia deschiderii adunării eparhiale din anul acesta.

E lucru îndeobște cunoscut că monahismul ca instituție a fost totdeauna forță uriașă în trecutul Bisericii creștine. Nu-i simplă coincidență că epoca de aur a creștinismului e tocmai aceea în care s'au găsit mai mulți oameni cari s'au devotat integral și cari au intrat fără nici o rezervă în slujba idealului creștin. În toate împrejurările istorice steagul creștinismului a fost purtat cu demnitate și cu mândrie de acești oameni cari s'au cununat numai cu Biserica lui Isus Hristos. Apologeti intransigenți, dogmatisti nentrecuți și promotori ai culturii teologice și filozofice au fost monahii primelor veacuri creștine; acest fel de monahism trebuie astăzi renviat în toată Biserica ortodoxă.

Chiar și în trecutul nostru bisericesc și național, mănăstirea și călugării își au pagina lor de

glorie pentru vrednicia muncii întreprinse.

În mănăstire s'a aprins prima candelă a culturii românești, în mănăstire s'a înfiripat cea dintâi tiparniță, în mănăstire s'a imprimat prima slovă românească, și călugărul a fost acela care a dus cel dintâi lumina cărții românești de o parte și de cealaltă a Carpaților.

În vremuri de grea încercare pentru noi cei asupriți, mănăstirea a fost fortăreața care a depozitat tezaurul neamului și călugărul ostașul nenfricat al apărării acestui tezaur. Deaceea dușmanul s'a și năpăstuit cu toată furia asupra acestei fortărețe, dărâmand cu tunul zidul mănăstirii și sfârticând cu baioneta pieptul călugărului.

Dar ziua libertății noastre naționale s'a ivit, și ruina mănăstirilor străvechi și sufletul monahilor trecuți în lumea veșniciei pretind dreptul lor de viață în continuitate și cer reînființarea instituției monahale. Se va opune cineva glasului ce strigă din morminte și din ruini de mănăstiri? Nu, desigur că nu.

I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae e cel dintâi care auzind glasul acelor dorinți și înțelegând necesitățile vremii a hotărât refacerea mănăstirilor și a preconizat reînființarea vieții monahale.

Reînființare? Da, reînființare, căci viața monahală de azi nu e în concordanță cu trecutul glorios al instituției monahale și nu e nici în ritmul necesităților de azi ale bisericii.

I. P. S. Sa arată bazele solide pe care trebuie să se facă această reînființare când spune că monahii au să fie lângă fiecare scaun vlădicesc un stat major care să știe să găsească sinteză între idealul evangheliei și al lumii, să fie bărbați înzestrați cu lumina evangheliei și cu lumina culturii, să fie distinse caractere creștine, ca astfel să devină

pilde vii în mijlocul bisericii de azi. Deci călugări, cari prin înfățișarea lor internă și externă să nu fie rușinea bisericii, ci prin înfățișare, prin muncă și prin realizările de fiecare zi, să aducă cea mai mare înălțare de prestigiu acestei biserici creștine. Călugări cari au renunțat de bună voie la tot ceea ce este gând și plăcere pământească pentru a trăi o viață superioară morală și culturală, călugări pe cari focul inimei cel nepătruns de minte i-a determinat să facă votul, călugări cari au intrat în monahism fără gând de mărire sau răsplată pământească, călugări cari nu se călugăresc numai când mitra arhierească plutește deasupra capului lor, și nu călugări cari se retrag în mănăstire de dragul de a duce o viață mai tihnită, mai fără griji, mai fără muncă, nu călugări cari se călugăresc fiindcă se tem de greutățile vieții, nu călugări cari vizează în călugărie ajungerea unor scopuri pur pământești, și nu călugări fără nici o viață sufletească și fără nici un strop de cultură.

Idealul adevăratului călugăr stă în fanatismul dorinței de continuă înălțare pe scara vieții morale și culturale a propriei sale ființe și a semenilor săi.

Privită în această lumină viața monahală, nime nu va putea spune că nu se simte acum destul de profund lipsa acestui monahism în biserica noastră. Astăzi se simte mai mult decât oricând lipsa oamenilor cari să fie identificați integral cu aspirațiunile acestei biserici, lipsa caracterelor care nu pot face compromisuri, lipsa oamenilor cu convingere și fanatism, cu hotărâre de a pune în luptă toată ființa lor pentru triumful idealului creștin. Trebuie să se exagereze, să se ducă la extrem importanța problemei creștine ortodoxe, căci numai prin aceasta se iese din comun și se poate realiza ceva durabil, trebuie cu

alte cuvinte să avem «nebuni» pentru Hristos.

Dacă sf. apostol Pavel n'ar fi fost dominat încontinuu de această «nebunie», n'ar fi devenit apostolul neamurilor și misionarul cel mai de seamă al creștinismului.

Dar, pentru a te pune neli-mitat în slujba idealului creștin, trebuie să te fi deslegat mai întâi complet din cătușile materialismului acestei vieți, să fii dispensat de orice griji familiare și străin de legături și interese personale. Numai așa poți aduce o slujire integrală idealului creștin, — și prin această slujire realizările morale și culturale ar fi incontestabil mai bogate. Iată prin urmare pentru ce e așa de necesară reînființarea vieții monahale.

Când s'a anunțat necesitatea reînființării monahismului, n'a fost în intenția nimănui să jicnească clerul de mir, așa cum greșit s'a interpretat din partea unora. Se recunosc și se apreciază toate realizările clerului, și nu se diminuează nimic din valoarea acestui cler, dar se constată că existența unui cin monahal, cu o viață creștină superioară, n'ar fi decât în interesul bisericii creștine ortodoxe.

Apelului I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae pentru refacerea mănăstirii Brâncovenești din Sâmbăta de sus i s'a răspuns cu multă însuflețire atât din partea clerului, cât și din partea mirenilor. Ne exprimăm nădejdea că apelului de reînființare a vieții monahale i se va răspunde cu același entuziasm și cu aceeași dărnicie sufletească, caracteristică de totdeauna a poporului românesc.

Pr. S. Căndea.

Monetă metalică. Se va face, la monetăria franceză și la monetăria statului britanic, o nouă comandă de monetă metalică divizionară, și adică de 20 și de 10 lei, în valoare totală de un miliard și 300 milioane de lei.

Așa povestă bătrânul.

Călușerii erau un grup de 12 jucători, flăcăi români frumoși la făptură, cari înainte vreme își executau danțurile măestre în Miercurea păsărilor pe la casele bogaților și în locurile publice. I-am văzut în 1868 în Piața mică (a Sibiului) jucând înaintea bogatului grec (noi știm că era român, Red.), Gligor Mathe(i). Purtau costume albe de pânză, căciula cu pene, panglici și flori, cămașa lungă strânsă frumos cu un brâu tricolor, pe picioare sub genunchi câteva șiruri de zurgălăi. În mână dreaptă țineau bățul alb ce ajungea până la piept și era împodobit cu tot felul de creștături, ear în tactul jocului loveau cu el pământul. Danțurile lor se executau cu mare dibăcie și se mișcau totdeauna în același ritm, potrivit întocmai cu mișcărilor și săriturile vătavului maestru... Se mai

adaog la acestea: bravurile speciale făcute de vătav...

Obiceiul se crede a fi rămas de la colegiul *Salilor* din Roma veche. Aceștia, la 1 Martie, zi de anul nou la romani, făceau procesiuni cu danțuri și cântări... —

Povestirea țaranului nostru se rapoartă la festivitatea din Dumbrava Sibiului în 24 Iulie 1852, când împăratul Francisc Iosif veni acolo, înconjurat de: Arhiducele Albrecht, guvernorul principe Schwarzenberg, adjutantul contele Grünne, generalul Bordolo, principele Valahiei Știrbey, cu generalii și miniștrii săi, trimis să salute pe împărat din partea Sulanului... —

În zilele mai de curând am alfiat, că numele fostului vătav de călușeri, și apoi cerșitor, era *Iuon Comanici*, cum îmi spune fiul său, birjar Nr. 18. Da, povestește el, tatăl meu fusese june voinic și frumos, cum nu erau alții pe aici. Și vestit călușer. Dar n'a

orbit în urma săriturii, ci mai târziu în urma unui rămasăg ușuratic: avea adică să scoată cu gura din fundul unui ciubăr adânc, plin de apă rece, un săculeț cu 12 galbeni. L-a scos, dar pe semne i s'a vătămat de atunci nervul optic. Și-a cumpărat o căscioară din produsul unei vânzări de oi, cu 32 florini, în strada Țiglelor. Dar și aceasta i-a aprins-o răutatea unui om, «unde se mănă frate pe frate». A stat apoi cu chirie, și a fost slugă la o turmă de-a măcelarilor. Și-a crescut câteva oi și le-a sporit la mai multe sute. Orbind cu desăvârșire, își conducea oile cu fluera. Un câne păzea turma de rătăcire și furt. Și-a trecut odată 300 de oi în Muntenia și le-a vândut cu 140 «zloți răi». S'a însurat de două ori. Odată în vârstă de 32 de ani, după 15 ani dela sărbătoarea din Dumbravă, cu o față din Binținți (satul Aurel Vlaicu de astăzi), a doua oară cu una din Oarda de lângă

Alba-Iulia. Mai am trei frați. Tatăl a murit în 1922, bătrân de 87 de ani... Avea dela împăratul o penzie de trei florini lunar...

Așa a fost frumosul, voinicul călușer, uriașul și vătavul Ion Comanici, care ajuns orb cânta zicături multe și sufla din fluera ca nimeni altul...

Lumea însă pare că a rămas tot așa, cum — de-alungul anilor — o cântase Orbul:

Lumea-i plină de păcate,
Se mănă frate pe frate...

Intregire. În Nr. 33—34 al Tel. Român dela 3 Mai 1930, la articolul «Monografii ardelenesti» mai adaog, între monografiile județului Sibiu, și pe cea a comunei *Răhda*, scriere alcătuită de vrednicul preot *Nicolae Cărpinișanu*, de acolo, care a fost premiată, cu premiul al 3-lea. *Dr. Eug. Munteanu.*

Zece ani de Arhipăstorie

În ziua de 30 Mai c. sânt împliniți zece ani din ziua Pogorării sfântului Duh al anului 1920, când I. P. S. Sa Arhiepiscopul și Mitropolitul nostru Nicolae dela Sibiu, a fost hirotonit întru Arhipăstor al arhiepiscopiei de Alba-Iulia și Sibiu și întru Mitropolit al românilor ortodocși din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș.

Spontan și emoționant tresaltă, din inimile preoștilor ortodoxe, bucuria și urarea:

Intru mulți și fericiți ani, I. P. S. Părinte și Stăpâne!

Ați răsărit pe orizontul bisericii noastre ca un sol ceresc, — ca un astru binevestitor, — care în vremuri de mărire și de grea încercare ați fost chemat și ales, ca să cărmuiți corabla bisericii ardelenice prin valuri vijelioase, spre limanul luminii și al mântuirii.

Ați fost și sântefi purtătorul de cuvânt al aspirațiilor intime și a drepturilor legitime ale neamului și bisericii ortodoxe, — împlinindu-vă, cu idealism și cu înaltă vrednicie, demnitate și înțelepciune, chemarea.

Încă dela început ați promis să turnați în viața bisericii noastre: Duh nou, ...duh proaspăt, duh de înnoire, — de primenire a puterilor și înălțare a inimilor. Și faptele ulterioare au dovedit până la evidență acest lucru.

Inviorarea vieții religioase, purificarea morală, întărirea disciplinei în tratul clerului și al poporului, sânt primele semne ale unei păstoriri binevenite și binecuvântate în mijlocul nostru.

În toate problemele mari, ivite în sânul bisericii noastre naționale, în răstimpul celor zece ani de Arhipăstorie, cuvântul, atitudinea și autoritatea I. P. Sfinției Voastre s'a simțit. A transpirat chiar și atunci, când nu s'a dat publicității. Pe lângă aceasta, — lupta pe care ați purtat-o pentru autonomia bisericii în cadrul noii organizații de stat, — lupta împotriva legii cultelor și a concordatului, va rămâne în conștiința bunilor români și creștini, ca o licoană vie și pildu-

toare despre felul cum v'ați identificat cu cele mai superioare și sfinte interese ale credinței și legii străbune, câștigându-vă pe bună dreptate, supranumele de „apologet” al revindicărilor juste ale bisericii ortodoxe.

Discursurile rostite cu aceste prilejuri sânt și rămân modele de elo-cvență națională și bisericească, — de rară oratorie împreună cu intuiția și obiectivitatea omului consacrat, cu trupul și sufletul, adevărul evanghelic și istoric. Fiind tot atâtea și amănunțite orientări misionare, ele servesc preoștilor noastre de programuri largi pentru noua îndrumare a preocupărilor spirituale și activităților ei pastorale, în mijlocul poporului dreptcredincios.

Reorganizarea învățământului teologic-academic, — înființarea și îngrădirea de azile pentru orfanii de preoști și de război, — îngrădirea părintească de nevoile bolnavilor și a preoștilor, — sânt fapte, care vestesc și adevărate cercul strădanilor și cadrul de muncă în care I. P. S. Voastră își sacrifică sănătate și viață.

Pentru a crea noul «centre nerve» de cultură, viață și evlavie creștinească, I. P. S. Voastră se proiectează în lumina faptelor contemporane, ca un mare ctitor de școli și asociațiuni, biserici și mănăstiri, — ceea ce leagă viața și activitatea I. P. S. V. cu fire tainice și trainice, de cursul vremurilor și oamenilor ce vor să vie.

Precursor, animator și călător la Locurile sfinte, I. P. S. Voastră și-a întors privirile și spre apus, pentru ca prin colaborări frățesti să duceți ideea înfrățirii și unirii bisericilor pe tărâmul realizărilor practice, atât de mult dorite și așteptate de lumea cu adevărat creștină.

În toată aceasta scurtă, dar bogată activitate, desfășurată în cadrul intern și extern al bisericii noastre dreptslăvitoare, atât în sens intensiv cât și extensiv, — I. P. S. Voastră a dat dovadă de înalte frumuseți sufletești, rămânând totdeauna credincios desinteresat al votului făcut cu ocaziunea alegerii întru arhiepiscop și mitropolit, ca adevărat să Vă jertfiți toate puterile și toată munca, cu tot devotamentul ce-l veți putea

cuprinde în suflet, pentru înălțarea bisericii, pentru binele și fericirea neamului.

Preoșimea, conștientă de rosturile și răspunderile ei, văzând secerșul bogat, iar lucrătorii puțini, — își leagă nădejile și așteptările înfăptuirilor viitoare, de personalitatea I. P. S. Voastre. Vă privește cu deplină încredere și Vă oferă respectuosul ei omagiu. Cu asigurarea celui mai sincer devotament, Vă exprimă cele mai vii doriri de bine și sănătate, ca să puteți și mai departe continua, consolidă și desăvârși opera constructivă, începută de Mitropolitul Șaguna. În același timp se roagă bunului Dumnezeu, ca totdeauna să fiți păziți și dăruți bisericii noastre, «în pace, în-treg, cinstiți, sănătoși, întru zile îndelungate, drept îndreptând cuvântul adevărului» creștin.

Intru mulți ani, Stăpâne și Părinte!
Pr. Il. V. Felea.

Pios tribut de recunoștință

Duminecă, în 25 Mai a. c. a adormit în Domnul Arhiepiscopul, Lord Raudall Thomas Davidson, fost primat al Angliei. Anunțul funebrel, dat din partea familiei, spune: «Arhiepiscopul Lord Davidson a intrat în viața de veci, azi dimineață, mulțumind lui Dumnezeu pentru viața de aici și de dincolo».

El s'a născut în Edinburgh, la 7 April 1848, din familie aristocrată. A fost hirotonit în 1874. În 1878 s'a căsătorit cu fiica Arhiepiscopului Tait. La 1891 a ajuns episcop, iar la 12 Februar 1903 a fost instalat în scaunul sfântului Augustin.

Om al palatului, regina Victoria îl prețuia pentru caracterul său nobil și sincer. Era sfetnicul sfetnicilor tronului în toate actele vieții publice.

Nu era un savant, dar savanții îl înconjurau de admirație unanimă.

Avea o experiență de viață, pentru care era considerat nestorul neamului său.

Un idealist incorrigibil, care timp de o jumătate de secol a purtat steagul imperativelor creștine. Un realist, care a recunoscut că faptele și împrejurările nu împing la catastrofe decât atunci, când sunt învăluite în mască înșelătoare. Un singur conflict a cunoscut în viață între idealismul și realismul propriei sale ființe. Sub cărmuirea sa, biserica anglicană s'a consolidat în interior și s'a organizat, lărgindu-se în toate continentele rotogolului pământesc, și-a întins hotarele ei până în granițele spirituale ale tuturor confesiunilor creștine. A dărâmat zidurile despărțitoare, deschizând căile colaborării între toți creștinii. Contactul cu protestanții l-a luat acasă în Anglia, chemându-i în biserica națională să realizeze idealul lui Hristos. Drumul spre latini l-a început invocând legăturile vechi cu galicanii din Franța și câștigând în urmă pe arhiepiscopul Mercier din Belgia în scopul discutării frățesti a controverselor papale. Cel mai simpatic capitol al vieții lui îl formează legăturile cu ortodocșii. Patriarhiile vechi ortodoxe erau amenințate să fie azi pioase reminiscențe ale tragediei războiului mondial, dacă marele Ierarh nu și-ar fi pus în cumpănă tot prestigiul și autoritatea sa în calea urgiei mahomedane. Când sovietele se pregăteau să execute pe patriarhul Tichon al Rusiei, Arhiepiscopul Davidson cu glasul său a oprit brațul ucigașilor.

La serbările niceene din 1925, a arătat atâta dragoste oaspeților ortodocși: patriarhului Fotie și Damianos, cât și pribe-gilor ruși, încât a instituit o zi anuală de prăsnuire, la 29 Iunie, pentru înfrățirea anglo-ortodoxă, în care zi un reprezentant al universităților engleze să demonstreze meritele neperitoare pentru creștinism ale glorioasei bisericii ortodoxe.

Bătrânul Ierarh nu ne-a trecut cu vederea nici neamul, nici biserica noastră națională.

În 14 Noemvrie 1916, trimite mitropoliei Iașului această solie: «Membrii englezi și sârbi, precum și prietinii asociației bisericilor anglicane și răsăritene, doresc să exprime admirația și simpatia lor pentru viteza armată și bravul popor al noului lor aliat, cu ocazia aderării lui la cauza comună, față cu grave dificultăți și pericole și să vă transmită nădejdea lor de frățescă înțelegere și conlucrare între bisericile noastre și încrederea lor, că prin rugăciunile noastre unite, Atotputernicul Dumnezeu va dăru-i biruința desăvârșită în această luptă pentru libertate, naționalitate și religie și va desăvârși întregirea bisericii și a poporului românesc».

Iar mai târziu scrie: «În aceste timpuri ale războiului mondial și de deosebite încercări și restriști, țin să vă asigur în nu-

Frângurele

I

Susur de ape, zvon de codru,
Și rugă, se n'frățesc în zare,
Revarsă peste lume, noapte,
Cerească binecuvântare.

Trimite somnul să mă poarte
În lumi de visuri și de stele,
Ca trilu n'ntârziat de greer
S'adoarmă cântecele mele.

Și pune-mi lângă suflet straje
Să nu mi-l năruie pământul,
Să nu s'apropie minciuna
Să-i fure focul și avântul.

II

Adună-mi gândurile, noapte,
Ca pe n'floritele zorele
Și somnul dătător de pace
Trimite-l zbuciumărei mele.

A visului măiastră lume
Să mi-o învăluie n' lumină
Aprinsă candela dreptăței
De-asupra inimei să-mi fină.

Cu focul dragostei de oameni
S'o simt în zori cum se deșteaptă
Și la altarul jertfei sfinte
Să-și întrupeze visu n' faptă!

III

Sfârșit-au ruga lor de seară
Duiosase priveghetori,
Cu galbene scipiri se stinge
Pe culme focul de păstori.

În poarta mănăstirii vântul
Adoarme ca un pelerin
Pe șesuri apele visează
Podoaba cerului senin.

Iar luna val de foc revarsă
Din vârful munților uimiți
Căci trece Dumnezeu, să vadă
De-i dorm copiii liniștiți...

I. U. SORICU.

Tulburătoare...

Tulburătoare clipe,
Ce măcnași paterea
Avântului spre zarea
Ce aduce re'nvierea,

Nu vă credeam haîne,
Nici rostul vostru negru
Capabil să înfrângă
Și sufletul integru...

Dar azi, când înainte-mi
Vă prăvăliți enorme
Și gătulți sălbatic
Cu mâinile diforme

Tot ce-am crezut în viață
Altar de închinare,
Eu vă privesc cu ochii
Robiți de răsunare...

Și'n inima mi sihastră,
În pâlpări amare,
Un crez străbun apune
Și altul nou răsare.

VASILE STOICANEA.

mele Domnului nostru de profunđa simpatie pentru suferințele ce ați fost chemat a îndura. Rapoartele ce ni-au sosit despre acele groaznice încercări deșteaptă în inima noastră o adâncă simpatie, care este egală cu admirația noastră, pentru curajul și perseverența, cu care poporul român a înfruntat acele pericole... Apostolul scrie: «La timpul cuvenit vom culege rodurile, dacă nu desnădăjduim» (Galateni 6, 9).

După război, Arhiepiscopul de Canterbury s'a informat de toți pașii de progres ai bisericii noastre naționale. Solii trimiși în țara noastră au constatat aici o operă creatoare, plină de nădejdi. Arhiepiscopul Raudall Davidson consideră biserica noastră cea mai indicată a fi mijlocitoare între răsăritul și apusul creștin.

Marele defunct a închis ochii în nădejdea realizării idealului unirii bisericilor.

— «Pavel samănă, Apollo udă, dar Dumnezeu se îngrijește de creștere» — resumă încrederea lui. Drumul unirii nu va fi scurt, — dar izbânda e sigură», spunea cu smerenie și neștrămutată credință.

Cu două zile înainte de moarte, Davidson a chemat la patul său pe Arhiepiscopul Cosmo Lang. Acesta ingenunchind a primit binecuvântarea muribundului, șoptindu-i: Păzește înțelepciunea! După două zile, urmașul lui Davidson a expus în capela palatului diferite momente din viața fostului primat și amintiri personale din 30 ani de colaborare cu defunctul slujitor al lui Hristos, pe care l-a caracterizat creștin și preot și om de model.

T. S.

Sf. Sinod

După serviciul divin, celebrat la Patriarhie, în prezența înalților prelați și a ministrului instrucției, membrii Sf. Sinod s'au întrunit în sesiune de primăvară, în 2 lunie 1930.

DL ministru Costăchescu citește mesajul regal de deschidere a sesiunii.

I. P. S. Sa Patriarhul Miron rostește cuvânt de bun sosit și face comunicări cu privire la conferința diortodoxă dela Sf. Munte Athos și la conferința dela Londra a bisericii anglicane.

Se aleg diferitele comisiuni și se repartizează lucrările.

În ședința din ziua a doua se discută proiectul, alcătuit de I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului, privitor la reforma învățământului teologic. — În ședința următoare s'a hotărât ca proiectul de lege aprobat de sinod să fie prezentat de II. PP. SS. LL. mitropoliții: Pimen, Nicolae, Nectarie și Gurie, înaltei regețe, primului ministru și ministrului de instrucție cu rugămintea, ca el să fie votat de corpurile legiuitoare chiar în sesiunea actuală, astfel ca la toamnă să poată fi pus în aplicare.

În ședința de după amiază membrii sinodului au discutat regulamentul de aplicare a legii de mai sus. Desbaterile continuă.

Oastea Domnului

În ședința Adunării eparhiale a Arhiepiscopiei noastre din 19 Mai, în legătură cu activitatea misionară a clerului și asociațiile religioase accentuate în raportul Consiliului arhiepiscopesc, pâr. protopop Emilian Stoica, s'a adresat I. P. S. Sale Mitropolitului nostru Nicolae, cu următoarele:

Una dintre cele mai însemnate realizări săvârșite în cei 10 ani, de când ați luat I. P. S. Voastră conducerea bisericii noastre, este mișcarea religioasă pornită de pâr. Iosif Trifa prin ziarul popular Lumina Satelor și organizația Oastea Domnului.

Asupra acestei mișcări mult controversate deși direcționarea ei cade în competența tagmei preoțești și în special al ierarhiei, totuși socotesc de necesar a se face și aici anumite precizări.

Lumina Satelor se tipărește azi în aproape 20.000 exemplare și organizația Oastea Domnului are cam tot atâția membri.

N'aș putea afirma, că pâr. Trifa a avut în capul său Oastea Domnului, așa cum e astăzi, atunci când la chemarea înalt Prea Sfinției Voastre și a focului sacru din sufletul său a luat conducerea foii «Lumina Satelor».

La început această bună foaie populară se deosebea de alte ziare similare numai prin aceea că judeca prin prisma învățăturilor lui Hristos toate întâmplările zilei.

Mai apoi a început a propovedui abținerea dela alcool și sudalme.

Dintru'ntră n'a fost bine primită, era socotită ca un oaspe nepoftit, care tulbură liniștea satelor, care caută să amestece pe Dumnezeu, al cărui loc e numai în biserică, după părerea unora, și în afacerile noastre de toate zilele.

Dar ea, foaia, prin munca inspirată și îndărătnicia statornică a părintelui Trifa a răzbit în popor.

Cu sprijinul preoțimii, dar mai mult fără el, a pătruns în toată România din Banat până în Basarabia și din Maramurăș până în Dobrogea, și a germinat, ca un mărgăritar al acestor frământări, Oastea Domnului.

Dibuiind la început pe încetul și-a cristalizat activitatea în întruniri săptămânale, cu un anumit ritual.

Lumea stă nedumerită.

Unii atribuie acestei mișcări înclinări sectare. Se întrunesc mai mult fără preoți, nu fac servicii după tipic, rostesc rugăciuni improvizate de ei, cântă cântări în versuri compuse de ei pe melodii proprii, străine de melodiile bisericii.

Dar aceasta e mișcare sectară; cel puțin metodele ei sunt sectare.

Chestiunea nu este tocmai așa, și pentru dreapta ei judecată trebuie încadrată în sfere mai largi a activității pastorale potrivite ritmului vieții de azi.

Înainte de război direcția preoțească era cu mult mai ușoară.

Serviciile rituale plus o atitudine pronunțată națională erau suficiente pentru satisfacerea nevoilor sufletești religioase ale credincioșilor și pentru a fi un bun preot.

Era o activitate pastorală statică.

Dar azi aceasta nu mai e de ajuns.

Războiul a deslănțuit un val de imoralitate, care se cere combătut cu aceeași vehemență, cu care bătute.

Dar paralel cu acesta s'a născut în straturile largi ale poporului un curent de o mai intensă viață religioasă, pe care nu-l mai mulțumește activitatea de până acum a preotului, care e prea teoretic în cuvântările sale. Preoțimea n'a înțeles peste tot acest curent, cel puțin nu și-a înțeles activitatea potrivit noilor împrejurări și astfel vedem mirați cum credincioșii

noștri neputându-și potoli setea religioasă la izvorul curat al ortodoxiei, se adapă în multe părți din apa tulbure a sectarilor.

Înalt Prea Sfinția Voastră cu perspicacitatea arhipăstorului vigilent ați înțeles mișcarea, și prin acțiunea părintelui Trifa ați dat preoțimii un ajutor și un îndreptar.

E adevărat că Oastea Domnului întrebuițează metode usitate de sectari, dar e potrivit să ne întrebăm dacă ortodoxia stă în păstrarea formelor înțepenite în tipicul ritualului?

Oastea Domnului aduce o frământare în parohiile noastre; mai mult, lăsată de capul ei, poate constitui o punte de trecere la sectari. Trebuie să ținem seamă însă, că Oastea Domnului e un organ de luptă, și în luptă o oaste poate avea pierderi. Și orice comandant preferă 50 ostași vii, credincioși, gata de luptă, altor 100 nepăsători și indeferenți.

Oastea Domnului bine condusă trezește, la o nouă viață, ortodoxia amorțită a satelor noastre.

Înalt Prea Sfinția Voastră inițiați astăzi reînvierea monahismului luminat care va fi o puternică pârghie de înălțare a vieții religioase de sigur.

Dar Duhul suflă unde voește. Și El astăzi suflă viu prin această Oaste a Domnului.

Vedem cu plăcere cum această modestă Oaste aduce sub flamura ei distinși membri ai clasei intelectuale, clasa cea mai apatică a societății noastre sub raportul vieții și al practicei religioase.

În București pâr. Toma Chiricuță dela biserica Zlatari a întemeiat o revistă de propagandă religioasă pentru intelectuali: Fântâna Darurilor cu concursul scriitorilor de renume: Al. Lascarov, Moldovanu și I. Gr. Oprișanu. Revista este excelent redactată, scriitorii numiți sânt adevărați apostoli laici; nu știu dacă mișcarea a prins, știu însă că scriitorii Moldovanu și Oprișanu luând cunoștință de organizația Oastea Domnului au intrat într'însa și astăzi desvoltă un apostolat remarcabil în grupul București al Oastei Domnului.

Comunicând părintelui Trifa unele nedumeriri ce circulă în cercurile preoțești asupra Oastei Domnului, Sf. Sa mi-a spus: *Prindeți mișcarea.* Iată cuvântul-lozincă ce ne fixează categoric și imperios atitudinea față de această mișcare, dacă voim ca ea să rămână în alvia bisericii și să o întărească pe aceasta.

Am socotit de necesare aceste precizări în Adunarea noastră eparhială, pe de o parte ca un omagiu activității misionare atât de intense și reușite, dar și istovitoare a pâr. Trifa, dar și ca un memento: Domnilor membri intelectuali ai acestei Adunări cu invitarea de a se apropia de ea și a o cunoaște, fraților protopopi de a se interesa de conducerea ei, înalt Prea Sfinției Voastre cu rugămintea de a o lua în mai de aproape cercetare și a o direcționa.

— Imediat la cuvântul înalt Prea Sfințitul Mitropolit și din scaunul prezidențial dă următoarele clarificări, cuprinse într'un foarte scurt extras:

Direcționez această mișcare. Nu numai am luat în mână conducerea ei, ci am înființat-o chiar.

În congrese și întruniri am atras atenția preoților mei, că poporul nostru nu mai e acelaș ca acum 40—50 de ani. Mai ales acum după război este o sete religioasă, care nu mai poate fi îndestulată cu metodele de păstorire de până acum, cu serviciile rituale și cu molitvelnicul.

Precum agricultorul care ar

întrebuința și acum plugul de lemn, ar fi slab agricultor și ar avea o și mai slabă recoltă, tot asemenea succese va avea și preotul cel ce-și reduce activitatea la metodele vechi.

Azi poporul cetește ziare, broșuri, cărți, el vrea să se adape la izvorul învățaturii creștine, să citească Sf. Scriptură pe care nu i-o putem refuza.

Preotul cel ce predică teoretic și-și mărginește activitatea de predicator la muștrări moralizatoare, ca: să nu sudui, să nu furi, etc... se află încă la plugul de lemn. Aceasta nu mai ajunge. Trebuie să împărtășești poporul cu realitățile superioare ale vieții spirituale, să-l aduci în legătură cu Hristos, cu viața în Hristos.

Multă vreme am căutat între preoții noștri un om ca să mă înțeleagă. Mă felicit și mulțumesc lui Dumnezeu că am găsit în pâr. Trifa omul de nădejde care mi-a înțeles intențiile și pe care-l socotesc unul din cei mai vrednici colaboratori ai mei.

Li mulțumesc din acest loc pentru activitatea lui misionară pe care o desvoltă la Lumina Satelor și în Oastea Domnului cu toată priceperea și cu toată hărnicia.

Mișcarea e bine inițiată și bine condusă.

Zic și eu: *Captați mișcarea* pornită tocmai pentru a preîntîmpina trecerea la sectari. Oastea Domnului trebuie să fie o punte de trecere dela sectari la noi și nu invers.

Preotul trebuie să stea în fruntea ei. Nu vă izolați de ea, ci prindeți-o. Căci ea trebuie să rămână în alvia bisericii și să aducă și mișcarea sectară în aceeaș alvie.

Și dacă în acest curent de trezire religioasă vor intra și intelectuali, va fi pentru ei un titlu de onoare? —

Adunarea eparhială a ascultat cu viu interes declarațiunile I. P. S. Sale, iar la fine le-a aclamat.

Societatea ortodoxă națională a femeilor române, filiala Sibiu

CONVOCARE

În baza hotărârii Comitetului convoc pe toate membrele și pe toți membrii, binevoitorii și sprijinitorii Societății ortodoxe a femeilor române, filiala Sibiu în

Adunarea generală extraordinară pe Duminecă, 15 Iunie 1930, la ora 11 a. m. în sala cea mare a prefec-turii județului Sibiu, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Reorganizarea filialei,
2. Alegerea comitetului.

Este necesar ca filiala Sibiu, ca centru al mitropoliei ortodoxe române al Ardealului, să fie astfel organizată ca să poată desvolta o activitate din cele mai rodnice, ceea ce însă este condiționat de conlucrarea tuturor.

Sibiu, 2 Iunie 1930.

Eugenia Tordășianu
prezidentă.

Ziua eroilor în Sibiu

Ziua cinstirii memoriei eroilor, morți pentru întregirea neamului, s'a sărbătorit și în anul acesta, în întreaga țară cu deosebită solemnitate.

Orașul nostru a îmbrăcat haina de sărbătoare. Toate edificiile publice, erau pavozate cu drapele naționale.

Sfita liturgie a fost oficiată în catedrala noastră în mod solemn, din partea P. S. S. arhierul *Vasile*, cu o mare asistență. A asistat I. P. S. Sa Mitropolitul *Nicolae*, toți dnii ofițeri în garnizoană, în frunte cu dl general *Stefan Panatlescu*, Comandantul Corpului VII Armată Sibiu, funcționarii publici, în frunte cu dl general *Dr. Gheorghe Moga*, prefect județean, toată tinerimea școlară, era dusă la cimitirul eroilor, și totuși spațioasa noastră catedrală a fost arhiplină.

După terminarea sfetei liturgii, întreaga asistență din catedrală a mers la cimitirul eroilor, unul din cele mai bine îngrijite cimitire, unde se aflau poștați, elevii tuturor școlilor din Sibiu, însoțiți de profesori, precum și toate trupele garnizoanei Sibiu.

Solemnitatea s'a început prin celebrarea parastasului, oficiat de P. S. S. arhierul *Vasile*, cu mare asistență; iar duioasele cântări dela parastas au fost executate de corul Academiei teologice, condus de profesorul C. Popa.

După terminarea slujbei dumezești, s'au rostit cuvântările comemorative.

Din partea bisericii noastre, a vorbit părintele protoiereu Iosif Serafim, din partea bisericii evanghelice preotul I. Wagner, din partea armatei dl Colonel Vasilescu; iar în numele corpului didactic dl profesor catihet Mihail Neagu.

Mormintele erau acoperite cu flori, din partea tinerimii școlare.

După terminarea vorbirilor, a urmat defilarea tinerimii școlare și a armatei primită de I. P. S. Sa și dnii Generali. În decursul defilării muzica militară a intonat încontinuu imnul duos al «Soldatului necunoscut».

Pe un timp admirabil de veră s'a desfășurat această duioasă serbare în mod demn.

Participanții s'au întors în oraș, cu vehicule, înviorați în sufletul lor, că și-au îndeplinit o picasă datorință față de aceia, cari cu propria lor jertfă ni-au dat întregirea neamului.

În după-ameza zilei mai multe muzici militare au cântat în diferitele centre ale orașului nostru.

Al treilea congres general al Misionarilor ortodocși din Țară care se va ține în Cernăuți în zilele de 27—30 Sept. 1930.

Programul lucrărilor:

Sâmbătă 27 Septembrie: Sosirea în Cernăuți a congresiștilor și găzduirea lor în Internatul Seminarului Clerical.

La ora 7 seara: Sf. priveghere în capela seminarială.

Duminică 28 Septembrie: ora 9 dimineața: Liturgie arhierască oficiată în Biserica catedrală de I. P. S. Mitropolit Nectarie asistat de congresiști. Va urma apoi o doxologie cu un cuvânt de bineventare rostit de I. P. S. Sa. Corul mitropolitan va executa cântările liturgice și un concert religios.

La ora 12 din zi: Ședința I. Deschiderea congresului în sala sinodală de către I. P. S. Mitropolitul Nectarie al Bucovinei. Va urma formarea biroului, salutul autorităților

locale, expedierea telegramelor de rigoare.

La ora 1½: Vizitarea reședinței mitropolitane.

La ora 2: Masă comună în palatul mitropolitan.

La ora 4: Vecernia în biserica catedrală.

La ora 5½: Catehizația domnicală cu adulți în aula liceului real.

La ora 6½ Ședința II:

a) Referatul Secției Culturale Cernăuți.

b) Referatele diferitelor comisiuni alese de congresul din Chișinău.

c) Proiect de statut pentru congresele misionarilor ortodocși din Țară (Dr. Tarangul).

La ora 9½ seara: Cină comună.

Luni 29 Septembrie. La ora 7½ dim.: Sf. Liturgie în capela mitropolitană și predică rostită de predicatorul catedral Olivian Sorocean.

La ora 9: Ceai comun.

La ora 10: Ședința III: Referatul și discuția asupra subiectului: «Organizarea carității creștine în organismul Bisericii ortodoxe române».

La ora 1: Vizitarea facultății teologice și masă comună.

La ora 3½ p. m.: Vizitarea școlii cantonale, de pictură, a internatului «Mitropolitul Vladimir» și a Internatului «Mitropolitul Nectarie», precum și a fabricii de luminări.

La ora 5 p. m.: Ședința IV. Referatul și discuția asupra subiectului: «Valoarea misionară a s. Mărturisiri, Educația poporului pentru primirea deamă a acestei taine și îndrumări de metodă pentru săvârșirea ei».

Ședința intimă: Discuții contradictorii între preoții misionari cu subiectul practic «Sf. Tradițiune, ca izvor al credinței».

La ora 9 seara: Cină comună.

Marți 30 Septembrie ora 7 dimineața: Plecarea cu autocamioane la sf. mănăstire Putna.

La ora 10: Parastas la mormântul lui Ștefan cel Mare și conferința ținută de Starețul s. mănăstiri, I. P. C. Sa arhimandritul-mitrofor Grigorie Volcinski care va vorbi despre «istoricul și odoarele acestei mănăstiri».

La ora 12: Curs biblic cu membrii grupării «Oastea Domnului» din județul Rădăuți (demonstrarea misionarismului laic).

La ora 1: Masă comună.

La ora 2 p. m.: Plecarea la Suceava.

La ora 5 p. m.: Pelerinaj la s. s. moaște ale s. m. m. Ion cel Nou, caftist.

La ora 6 p. m.: Ceai comun. Închiderea congresului. —

Venerabilii preoți misionari vor binevoi a înainta Consiliului Eparhial Secția Culturală până cel târziu la 31 Iulie 1930 lucrările lor asupra subiectelor: 1. «Organismul Bisericii ort. rom.» și 2. «Valoarea misionară a sf. Mărturisiri, educația poporului pentru primirea deamă a acestei taine și îndrumări de metodă pentru săvârșirea ei».

Pentru fiecare subiect I. P. S. Mitropolitul Nectarie va numi câte un referent care va face un referat general cu recenzia tuturor lucrărilor incurse, ca onoratul Congres să poată câștiga o evidență cât se poate de completă asupra părerilor emise și să poată discuta și hotărâ în consecință.

Comisiunile alese de Congresul din Chișinău vor refera în ședința II. asupra dezideratelor fixate în acel Congres (vezi «Darea de seamă» despre al doilea Congres general al Misionarilor ortodocși din Țară», pag. 16—18).

INFORMAȚIUNI

Festivități în Turda. Baroul avocaților din Turda invită la festivitățile de inaugurare a statuei lui *Dr. Ioan Rațiu* ce se vor ține în Turda Luni în 9 Iunie, a doua zi de Rusalii, 1930. Dimineața, la ora 8 și jum., se celebrează liturgie și parastas, pentru odihna sufletelor lui Dr. Ioan Rațiu și a soției sale Emilia n. Orghidan, în bisericile românești din localitate. La ora 11 urmează: desvelirea statuei, discursuri, defilare și depunerea coroanelor în fața statuei. După banchet, se vor da: serbări populare în parcul orașului și concert. — Biroul de încartuire se află la Camera de agricultură în piața Mihai Viteazul.

Expoziție. Din prilejul împlinirii unui deceniu de activitate, Seminarul de Pedagogie teoretică din Cluj de sub conducerea dlui O. Ghibu, profesor universitar, a organizat o *Expoziție* a școlii românești din anii 1919—1929, cu menirea de a înfățișa școala de toate gradele și categoriile, prin tot ce s'a tipărit despre ea și pentru ea în România. Expoziția se deschide Duminică, 8 Iunie c. ora 11 a. m. în sala mare a Bibliotecii Universității Cluj. (etajul II) și va rămâne deschisă, între ora 10—1 și 4—6, în fiecare zi de lucru, până la 20 Iunie.

Act de mulțumire. Societatea studenților în teologie, Sibiu, exprimă cele mai vii mulțumiri următorilor binevoitori, cari au contribuit la fondul societății cu ocazia concertului dat în ziua de 25 Mai a. c. în orașul Sebeș:

Dr. Ioan Cusută 500 Lei, Dănilă Roșu 100, Trifon Pușcariu 60, A. Ionescu 40 Lei, Tocaci 40, Protopop Medean 40, d-șoara Popovici 25 Lei, d-șoara M. Chirca 20, d-șoara M. Lupșe 20, Filimon Tincu 20, Trifu Ștefan 20, dl Munteanu 20, dl Marcu 20, dl Dumitrescu 20, Ispas 20, N. Moldovan 20 Lei. Deasemeni mulțumim părintelui P. Morariu pentru sprijinul acordat, tuturor celor ce ne-au primit și Onor. public, care ne-a onorat cu prezența. — Sibiu din ședința comitetului, ținută la 29 Mai 1930. Ioan Badiu președinte, Ioan Rafiroiu secretar-general.

Distincție. Pentru serviciile aduse învățământului, ministerul instrucțiunii a conferit revizorului școlar I. r. al județului Sibiu, *Candid Popa*, medalia Răspiala muncii pentru învățământ, cl. I.

ȘTIRI LOCALE

În Dumbravă. Reuniunea culturală națională a meseriașilor români din Sibiu, Reuniunea femeilor meseriașilor români din Sibiu pentru ocrotirea neputincioșilor, Societatea națională a meseriașilor, industriașilor și comercianților patroni români din Sibiu, și Asociația restauratorilor și hotelierilor români din Sibiu, invită la *Malalul* (serbarea câmpenească) ce se va ține Luni, în 9 Iunie 1930 (a doua zi de Rusalii) în Dumbrava orașului. (La caz de timp nefavorabil Malalul se ține Duminică în 15 Iunie a. c.) Participanții sânt rugați a se întruni la localul «Reuniunii», strada Bruken-thal Nr. 17, la ora 7½ dimineața, de unde cu drapelele și cu muzica în frunte la ora 8 va fi plecarea spre Dumbravă. Înainte de amiază se vor aranja diferite jocuri distractive. La ora 2 d. a. începe dansul. — *Comitetele.*

Nr. 5056/1930.

(29) 1—3

Concurs

La Școala Normală Ortodoxă «*Andrei Șaguna*» din Sibiu, sunt vacante în anul școlar 1930/31 următoarele catedre și ore:

a) *Secția de băieți:*

1. Limba franceză 15 ore; 2. Științele fizico-chimice 11 ore; 3. Educația fizică 28 ore; 4. Limba română 7 ore; 5. Istoria 5 ore; 6. Educația cetățenească 3 ore; 7. Geografia 6 ore; 8. Violina 8 ore.

b) *Secția de fete:*

1. Științele pedagogice și practica învățământului 24 ore; 2. Limba română și franceză 15½ ore; 3. Istoria, dreptul și limba română 12 ore; 4. Matematica și Științele fizico-chimice 14 ore; 5. Gospodăria 22 ore; 6. Religiuinea 8 ore; 7. Tesutul și sericicultura 8 ore; Desemnul 4 ore.

Salarul este identic cu al școlilor normale de stat și îl plătește Ministerul Instrucțiunii.

Candidații, cari doresc să ocupe vreuna din catedrele vacante, pe lângă condițiile prevăzute la art. 36 din legea pentru învățământul secundar, vor mai dovedi, că sânt creștini de religia ortodoxă. La secția de băieți se va da preferință absolvenților unei școli teologice superioare.

Cererile se vor adresa, până la 30 Iunie c. r. *Consiliului arhiepiscopesc*, Sibiu.

Sibiu, din ședința secției culturale a Consiliului arhiepiscopesc dela 17 Mai 1930.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 5314/1930.

(31) 1—3

Concurs

La Liceul ortodox-român «*Avram Iancu*» din Brad, sunt vacante în anul școlar 1930/31, următoarele catedre și ore:

1) Limba română și Limba latină 14 ore; 2) Limba română 12 ore; 3) Limba franceză 17 ore; 4) Limba germană 9 ore; 5) Istorie 14 ore; 6) Geografie 15 ore; 7) Șt. naturale 12 ore; 8) Desemn și Caligrafie 9 ore; 9) Educație fizică 14 ore.

Salarul este identic cu al Liceelor de stat și îl plătește Ministerul Instrucțiunii.

Candidații, cari doresc să ocupe vreuna din aceste catedre vacante, pe lângă condițiile prevăzute la Art. 36 din legea pentru învățământul secundar, vor mai dovedi, că sânt creștini de religia ortodox-română. Se va da preferință, în condiții egale, absolvenților de școli teologice superioare.

Cererile se vor adresa până la 30 Iunie 1930, *Consiliului Arhiepiscopesc ortodox-român* în Sibiu.

Sibiu, 1 Iunie 1930.

Consiliul arhiepiscopesc.

Primăria municipiului Sibiu

Ad. Nr. 4321/1930.

(30) 1—1

Mulțumire

Cheta, introdusă în orașul Sibiu de către comitetul pentru ajutorarea sinistratilor din comuna Costești, s'a încheiat acum și rezultatul bănesc de Lei 91,992 s'a predat destinației sale.

Succesul acesta frumos al chetei dovedește simțul de sacrificiu al populației acestui oraș și îmi este o datorință plăcută a exprima tuturor donatorilor nobili mulțumiri călduroase în numele comitetului de ajutorare și al sinistratilor.

Dr. Goritz
primar.

A apărut:

Biserica Neamului și drepturile ei

Discurs rostit la discuția generală asupra proiectului de lege a Cultelor, în ședința dela 27 Martie 1928, a senatului român de

Dr. Nicolae Bălan
Arhiepiscop și Mitropolit

Un elegant volum de 120 pagini
Prețul 40 lei, plus spese postale 10 lei
Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu.

La Librăria Arhidiecezană se află de vânzare:

Vino după mine!...

Meditații pastorale mult folositoare
Clerului din ziua de azi

de
Dr. IOSIF HRADIL
profesor de teologie

Prețul Lei 25—, plus spese postale Lei 10—

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se poate procura

Ancore

poezii religioase, patriotice și altele
de Ioan Al. Bran-Lemény Prețul Lei 40—, plus spese postale Lei 10—

La Librăria Arhidiecezană a sosit și se află de vânzare

Viețile Sfinților

în limba moldovenească
întocmite pe temeiul cărților «Viețile Sfinților»

de
Sf. Dimitrie al Rostovului

tipărită în tipografia Sinodală din Moscova
cu completări, însemnări lămuritoare și cu chipurile sfinților

Luna Mai (1—15)
Cartea întâia

Prețul Lei 225.

A apărut

în a doua ediție revăzut și complectat

Tipicul bisericeii ortodoxe

întocmit pentru trebuințele preoților
studenților în teologie și ale elevilor
școalelor normale

de
AUREL POPOVICIU
profesor la Școala Normală „Andrei Șaguna”

și se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu. — Prețul Lei 100, plus spese postale Lei 15.

A apărut în ediție nouă:

Frumoasa din Nor

și alte povești, de E. HO-DOȘ. Volumul conține, pe 196 pagini, 12 dintre cele mai frumoase povești din popor. Se află la: Librăria Arhidiecezană, în Sibiu. Prețul 60 lei și porto.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu se poate procura

Istoria bisericească universală

și
Statistica bisericească
de

Euseviu Popovici
profesor la Facultatea Teologică din Cernăuți

Curs oral în limba germană, ținut pentru ultima oară în anul academic 1909, revăzut și mai adăugit ulterior

Traducere
de
Mitropolitul Atanasie Mironescu
fost Primat al României

PREȚUL: Volumul I Lei 130—
 II „ 150—
 III „ 120—
 IV „ 200—
plus spese postale Lei 30—.

A apărut

în «Biblioteca bunului păstor» Nr. 17
scrierea

„La picioarele Mântuitorului”

Scurte meditații pentru preoți, prelucrate după A. Huonder, din limba germană

de
Ioan Moșoiu
profesor la liceul ortodox român «Andrei Șaguna» din Brașov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană. Pagini 205. Prețul Lei: 80.

În zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă și prețioasă, tuturor preoților din arhiepiscopia de Alba Iulia și Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi citit această carte. Ea este de recomandat și oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

A apărut în ediție nouă și se află la Librăria Arhidiecezană din Sibiu:

Teologia practică

Liturgica bisericeii ortodoxe
cursuri universitare

de
Dr. Vasile Mitrofanovici
fost profesor p. o. teologia practică la facultatea teologică din Cernăuți

Prelucrate, completate și editate
de
Prof. Dr. Teodor Tarnavski
și acum din nou editate și completate

Dr. în teologie și filozofie
Nectarie Nicolae Cotlarciuc
arhiepiscop și mitropolit al Bucovinei
fost profesor universitar pentru Teologia practică

Prețul Lei 650—, plus spese postale Lei 30—

A apărut în editura Comisiunii administrative a Tipografiei arhidiecezane și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană de aici din Sibiu broșura:

„Profeții mesianice în vechiul Testament”

texte alese de dl NICOLAE NEAGA, profesor suplent la Academia teologică «Andriană», din Biblia publicată sub îngrijirea Sfântului Sinod în 1914, cari texte, pentru că să fie cât mai accesibile la instrucțiunea din Exegetică în institutele teologice sunt înzestrate cu titluri în conformitate cu importanța lor mesianică. Prețul unui exemplar e Lei 55—. Librăriilor și direcțiilor institutelor teologice pentru comande de cel puțin 10 exemplare li se dă 20% rabat.

Librăria Arhidiecezană

Reverenzi preotesti

După ultimele cerințe

Se execută în termenul cel mai scurt
posibil pe lângă preț convenabil la

Croitoria

(27) 5—7

Dumitru Dușleag

Sibiu, Târgul Peștelui Nr. 12
In depozit: ștofe în permanență

A APĂRUT:

Scrisori către Simforoză În pământul făgăduinții

de
Gala Galaction

Prețul 80 lei, plus spese postale 10 lei.
Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu

Dela Librăria Arhidiecezană se poate comanda:

Urcarea Calvarului

traducere din limba franceză

de
A. și L. Moiescu-Villea

Prețul Lei 70—, plus spese postale Lei 10—

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care
poate fi întrebuințat pentru anunțuri
și reclame în cercurile preoțesti
din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc
la Administrația ziarului, în Sibiu,
strada Mitropoliei Nr. 45.

La Librăria Arhidiecezană în Sibiu se află de vânzare

Registre de tot felul

◆ legate și broșate ◆

pentru parohii, bănci, oficii și particulari cu
prețuri moderate

A apărut în Biblioteca

La Vatra sufletească a Neamului
Nr. IX

Cum s'a făcut unirea cu Roma în Ohaba-Forgaciu?

(Banat)

Demascarea unor siluiri și fraude
de

Dr. Gh. Ciuhandu
consilier-referent eparhial, Arad.

Se poate procura dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu. Prețul Lei 25—, plus spese Lei 5—.

Citiți

MEMORIILE

Arhiepiscopului și Mitropolitului
Andrei Șaguna

Au apărut într'un frumos volum, de 112 pagini, cu ilustrațiuni. Cartea cuprinde însemnările lui Șaguna despre fapte și întâmplări momentuoase din viața sa. Se află la

Librăria Arhidiecezană în Sibiu

Prețul: 25 Lei

A APĂRUT

BISERICA IMPOTRIVA CONCORDATULUI

Declarațiunea Episcopatului ortodox român prezentată la discuția pentru ratificarea Concordatului, în ședința dela 23 Mai 1929, a senatului român

de
Dr. NICOLAE BĂLAN
Arhiepiscop și Mitropolit

Prețul Lei 30— + spese Lei 5—. Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, trimițând prețul prin mandat postal.

Au apărut și se află de vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu

Cântări funebrele

pentru cor de bărbați, de:

Dumitru Cunțan

Prețul Lei 30, plus spesele postale Lei 12.

Dela Librăria Arhidiecezană se pot procura

Notițe despre întâmplările contemporane

de Ioan cav. de Puscariu. Prețul Lei 100, plus spese de poștă Lei 15

La Librăria Arhidiecezană, Sibiu, se găsește de vânzare:

Cartea de bucate

POFTĂ BUNĂ,

de ZOTTI HODOȘ. Partea I completă, cu multe rețete de bucate obișnuite mai ales în Ardeal și Banat. Conține:

În partea I A.: Supe, asiete, pești, rasoluri și sosuri. Prețul 20 Lei;

În partea I B.: Prăjituri, torte, cofeturi, creme, parfe-uri, înghețate, dulceturi, compoturi, numeroase menu-uri ș. a. Prețul: 20 Lei.

Trimisă prin poștă 5 Lei mai mult.

În editura Sfintei Mănăstiri-Neamțu, a apărut

Urmarea lui Isus Hristos

Ed. II-a. Prețul 35 lei

Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, trimițând prețul, plus spesele de poștă Lei 10, prin mandat postal.